

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΣΣΩΝΟΥ

ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ ΜΑΤΘΑΙΟΥ 10^η Ιουλίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 166

Η ηλεκτρονική μας σελίδα www.agioiapostoloi.gr

Βίος και πολιτεία της Αγίας και Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας

Η Αγία Ευφημία έζησε κατά τούς χρόνους του Διοκλητιανού καί ήθλησε τό έτος 303. Κατήγετο από την Χαλκηδόνα. Ήτο θυγάτηρ του περιφανούς και πλουσίου Συγκλητικού Φιλόφρονος και της ευσεβούς και φιλοπτώχου Θεοδοσιανής. Η Αγία επαιδαγωγήθη «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» διό ηγάπησε τόν Χριστό, την παρθενίαν και την μετά ζήλου ομολο-γίαν του Χριστού.

Ο ανθύπατος της Ανατολής Πρίσκος έχων συγ-κάθεδρον τον φιλόσοφον και ιερέα του Άρεως Απελ-ιανόν, εκήρυξε, κατά την απόφασιν και εντολήν του Διοκλητιανού, διωγμόν κατά των Χριστιανών εις την Ανατολήν. Κατά την εορτήν του ψευδωνύμου Θεού Άρεως εζήτησε άπαντες οι κάτοικοι να προσέλθουν εις την εορτήν. Όσοι δεν θα προσήρχοντο θα ετιμωρούντο με φοβερά κολαστήρια. Οι χριστιανοί καθ' ομά-δας εκρύπτοντο άλλοι εις οικίας και άλλοι εις ερημι-κάς περιοχάς. Η Αγία Ευφημία ηγείτο μιας τοιαύτης ομάδος στηρίζουσα τούς πιστούς διά του φλογερού λόγου της.

Συνελήφθη η Αγία μετά των τεσσαράκοντα εννέα μελών της ομάδος της. Εις την πρόσκλησιν του Πρί-σκου νά θυσιάσουν εις τό είδωλον του Άρεως η Αγία και η ομάδα της ηρνήθησαν με τόλμην και παρρη-σίαν, από την απάντησίν των εθυμώθη ο Πρίσκος και έδωκεν εντολήν να δέρουν επί είκοσι ημέρας τούς Αγίους και να τους φυλακίσουν. Μετά τας είκοσι ημέρας εδοκίμασε και πάλιν να πείσει τούς μάρτυρας να θυσιάσουν. Μετά την αρνησίν των, τούς έδειραν τόσον, ώστε κατεπονήθησαν οι δέροντες στρατιώται. Τότε τούς λοιπούς μάρτυρας ο Πρίσκος έκλεισεν εις την φυλακήν, την δε Αγίαν προσεπάθησε να την πεί-σει να θυσιάσει. Μετά την άρνησίν της και την ομολο-γίαν της πίστεώς της εις τον Χριστόν την έβαλον εις τον τροχόν και έτσι κατεκόπτετο όλον το σώμα της Αγίας. Κατά το μαρτύριόν της η Αγία προσήχετο διαρκώς. Μετά το πέρας της προσευχής της θαυμα-τουργικώς ελύθη από τον τροχόν και αποκατεστάθη τέλειον και υγιές το σώμα της. Εν συνεχεία ερρίφθη η Αγία εις πυρακτωμένην κάμινον. Οι προεστώτες των υπηρετών Σωσθένης και Βίκτωρ ηρνήθησαν να ρίψουν την Αγίαν εις την κάμινον, διότι έβλεπον να ίνστανται παρά το πλευρόν της Αγίας δύο φοβεροί άν-δρες, οι οποίοι απειλούσαν ότι θα διασκορπίσουν το πυρ. Ο Σωσθένης και ο Βίκτωρ ομολόγησαν τον Χρι-στόν και εμαρτύρησαν. Προσευχηθείσα η Αγία ερρί-φθη εις την κάμινον. Η φλόξ δεν ήγγισε την Αγίαν, αλλά διεσκορπίσθη έξω της καμίνου και έκαυσε πολλούς.

Ο Πρίσκος υπέβαλε την Αγίαν εις νέον μαρτύ-ριον. Εκτύπων την Μάρτυρα με οξείς λίθους και σί-δηρα αιχμηρά και έτσι κατεκόπη και κατεξεσχίσθη το

σωμά της. Και πάλιν θαυματουργικώς αποκατεστά-θη υγιής. Ακολούθως ερρίφθη η Αγία εις μεγάλην δε-ξαμενήν, όπου ύπηρχον σαρκοβόρα θηρία της θαλάσ-σης. Τα θηρία όχι μόνον δεν έβλαψαν την Αγίαν, αλ-λά και την εβάσταζον επάνω των. Έπειτα έβαλον την Μάρτυρα εις λάκκον με σουβλιά. Και εκείθεν εξήλ-θεν αβλαβής. Επεχείρησεν ο Πρίσκοσ να πριονίσει και να καύσει την Αγίαν. Οι οδόντες εστράβωσαν και το πυρ εσβέσθη και ουδέν αυτή έπαθεν. Τέλος ερρί-φθη η Μάρτυς εις θηρία, τα οποία ήλθον πλησίον της προσκυνούντα αυτήν. Επειδή η Αγία προ του μαρτυ-ρίου αυτού ικέτευσε τον Χριστόν να την αναπαύση πλησίον Του, μία άρκτος την εδάγκωσε και ούτω πα-ρέδωκε την αγίαν της ψυχήν εις χείρας του Νυμφίου της.

Χαίροντες οι γονείς της έθαιψαν μετά πάσης τιμής το πάνσεπτόν της λείψανον εις την Χαλκηδόνα και εδόξαζαν τον Κύριον, διότι ηξιώθησαν της τιμής να έ-χουν την θυγατέρα των Μεγαλομάρτυρα της Εκκλη-σίας και πρέσβειράν των πλησίον Του.

Ο Κύριος ετίμησε την καλλίνικον παρθένον και μάρτυρα Ευφημίαν με την δωρεάν της αφθαρσίας του πολυάθλου και παρθενικού της σώματος. Εις την Χαλκηδόνα συνήλθαν οι 630 θεοφόροι Πατέρες το έ-τος 451 συγκροτήσαντες την Αγίαν Τετάρτην Οικου-μενικήν Σύνοδον, επί των ευσεβεστάτων Βασιλέων Μαρκιανού και Πουλχερίας. Η Σύνοδος αυτή κατεδί-κασε τον αιρετικόν Ευτυχή, όστις εκήρυττε την πλά-νην, ότι ο Χριστός έχει μόνον μίαν φύσιν και μίαν ε-νέργειαν, αυτήν της Θεότητας. Οι Άγιοι Πατέρες εδογματίσαν την πίστιν της Εκκλησίας, ότι ο Χριστός έχει δύο τελείας φύσεις, θελήσεις και ενεργείας, την θείαν και την ανθρωπίνην, εις μίαν Υπόστασιν. Είναι δε ηνωμένοι αι δύο φύσεις ατρέπτως, ασυγχύτως, αναλλοιώτως και αδιαιρέτως. Κατά την ανωτέρω Σύνο-δον οι Όρθόδοξοι Πατέρες συνέταξαν Τόμον, ο ο-ποίος περιείχε την πίστιν την αληθή, την οποίαν πά-ντοτε επίστευε και εκήρυττεν η Έκκλησία τσν Χρι-στού. Επίσης οι αιρετικοί Μονοφυσίται συνέταξαν ίδιον τόμον, που περιείχε τας πλάνας των. Τότε ομο-φώνως ορθόδοξοι και αιρετικοί απεφάσισαν να τε-θούν και τα δύο κείμενα επί του στήθους της Αγίας Ευφημίας και ανοίξαντες την λειψανοθήκην έπραξαν ούτως και εσφράγισαν πάλιν ταύτην. Ότε δε ήνοιξαν την θήκην, εύρον τον Τόμον των Ορθοδόξων εις τας χείρας αυτής και των αιρετικών Μονοφυσιτών το κεί-μενον εις τους πόδας αυτής. Έτσι η Μεγαλομάρτυς Ευφημία με το έξαισίον αυτό θαύμα επεκύρωσε και υπέγραψε τον ορθόδοξον Τόμον και διεσάλπισε το Χριστολογικόν δόγμα περί των δύο φύσεων του Χρι-στού μας εις τα πέρατα της οικουμένης και απέδειξε την διδασκαλίαν του Ευτυχούς και των οπαδών του Μονοφυσιτών ως σατανικήν πλάνην.

Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη Θεσσαλονίκη"
Αρχιμ. Νικοδήμου Γ.Αεράκη Ιεροκήρυκος

ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ

Καταγόμενη από οικογένεια ευγενών της χώρας του Πσκωφ, με πρωτοβουλία της οποίας οι Βάραγγοι είχαν έλθει στη Ρωσία, η πριγκίπισσα Όλγα είχε λάβει από τον Θεό σπάνια ομορφιά και ευφυΐα. Μία ημέρα, ενώ περνούσε το μεγάλο ποταμό, το κάλλος της είλκυσε το νεαρό πρίγκιπα Ίγκορ και έτσι σε λίγο καιρό η Όλγα κατέβαινε στην ηγεμονία του Κιέβου για να τον νυμφευτεί (903). Το 945, όμως, ο μέγας ηγεμών Ίγκορ δολοφονήθηκε από τους Σλάβους της Βολυνίας και η αντιβασιλεία της ηγεμονίας του Κιέβου περιήλθε στην Όλγα μέχρι την ενηλικίωση του γιου της Σβιατοσλάβ (945-960). Κυβερνώντας με σοφία και ευσπλαχνία και επιδεικνύοντας συνάμα έναν ενεργητικό χαρακτήρα, η πριγκίπισσα κατόρθωσε να συγκεντρώσει την μέχρι τότε διάχυτη εξουσία και μπόρεσε να βάλει τέλος στις φονικές εισβολές των σλαβικών φύλων. Οργάνωσε το εμπόριο και ευνόησε τις ανταλλαγές με το Βυζάντιο με σκοπό να προσφέρει στο λαό της τα σπέρματα του πολιτισμού. Το 957 ταξίδεψε στην Κωνσταντινούπολη όπου έγινε δεκτή με τιμές από τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Ζ' τον Πορφυρογέννητο, ο οποίος την τοποθέτησε μεταξύ των ανώτερων κυριών της αυλής του, όπου και φαίνεται πως έλαβε το Βάπτισμα από τον πατριάρχη Πολύευκτο με το όνομα Ελένη.

Επιστρέφοντας στη Ρωσία περιέτρεξε τη χώρα κηρύσσοντας τον Χριστό και ίδρυσε την πόλη Πσκωφ, μετά από την εμφάνιση μιας τριπλής ακτίνας φωτός που κατέβαινε από τον ουρανό. Κατά την απουσία του γιου της Σβιατοσλάβ που μετείχε σε εκστρατείες, η αγία Όλγα ανέλαβε τη μόρφωση των τριών γιων του, Ιαροπόλκ, Όλεγκ και Βλαδίμηρου· δεν κατάφερε όμως να τους βαπτίσει, εξαιτίας της αντίθεσης του πατέρα τους που παρέμενε αμετάπειστος ειδωλολάτρης. Το 969 αρρώστησε και προσπάθησε για τελευταία φορά να μεταστρέψει το μεγάλο ηγεμόνα, συνάντησε όμως την πείσμονα άρνησή του. Η αγία προείπε τότε την επικείμενη μεταστροφή της Ρωσίας στον Χριστιανισμό καθώς και το θλιβερό τέλος του γιου της, που δολοφονήθηκε τρία χρόνια αργότερα από τους Πετσενέγκους. Παρέδωσε το πνεύμα της στον Θεό στις 11 Ιουλίου 969. Τα λείψανά της μεταφέρθηκαν στο Κίεβο από τον άγιο Βλαδίμηρο, φυλάχθηκαν κρυμμένα κατά τις συχνές λεηλασίες της πόλης και δεν γνωρίζει κανείς που βρίσκονται σήμερα.

Παρά τις προσπάθειες της ισαποστόλου πριγκίπισσας, η μεταστροφή της δεν είχε άμεσο αντίκτυπο στον λαό της· προετοίμασε εντούτοις εκείνην του εγγονού της Βλαδίμηρου [15 Ιουλ.] και έπαιξε το ρόλο της ζύμης για την ανάπτυξη του χριστιανικού βίου της Ρωσίας, «όπως ο φαινός όρθρος που προηγείται της λαμπρής ημέρας»

